

et Udvalg for at tage denne Sag under Behandling. Jeg synes, at det ligger nær at gøre det. Jeg synes, at det, der er sket herhjemme i de sidste Aar, og den højtærede Justitsministers Lotteribevillinger ikke mindst, giver god Anledning til at tage Sagen op; og saa forstod jeg den højtærede Minister saaledes, at han ikke vil nægte sin Medvirkning til et saadant Forslag som det Nellemannske med de Skærpelser, Folketinget i sin Tid gav det. Jeg tror, at det vilde være en meget nyttig Gerning, hvis Landstinget bestemte sig til at interessere sig for den Sag.

Justitsministeren (Alberti): Det ærede Medlem, som nu satte sig, har naturligvis Ret i, at enhver, der vinder en Gevinst, vil kunne gaa hen og sælge sin Gevinst. Men det er noget, der ikke er særligt for Landbrugslotteriet. Det er noget, der gælder ogsaa for det bestaaende Varelotteri og har været gældende for alle de Varelotterier, vi overhovedet have haft her i Landet. Men derved bliver et Lotteri paa ingen Maade til et Pengelotteri, og netop for at forebygge dette er der truffet Foranstaltninger til, saa vidt muligt, at forhindre, at der ved selve Lotteriets eller dets Leverandørers Medvirkning kommer Penge i Stedet for Gevinster in natura. Det ærede Medlem mente, at min Hukommelse i Dag var meget daarlig. Dertil skal jeg kun sige, at min Hukommelse er ret god; det glæder jeg mig altid ved. Men saa god, at jeg skulde kunne huske Ting, jeg aldrig har hørt eller set, saa god er min Hukommelse ikke, og den er heller ikke saa god, at jeg paa nogen Maade vil tage mig paa at huske alt, hvad der i de 15—16 Aar, jeg har siddet i Folketinget, er blevet sagt der, hvad enten jeg har været til Stede i det paagældende Øjeblik eller ikke. Jeg mindes saaledes ikke, hvad det ærede Medlem fremdrog: at en Folketingsmand i 1896 skulde have refereret til disse Forhandlinger i 1883—84.

Bramsen: Jeg vil gerne konstatere, hvis den højtærede Minister tillader det, at der altsaa nu er indrømmet en Forskel paa, om man forbyder danske at drive denne Virksomhed i Lande, hvor det er tilladt Landets Borgere at drive den, eller man forbyder dem at gøre det i Lande, hvor den er forbudt.

Justitsministeren (Alberti): Jeg er tilbøjelig til af det ærede Medlems Udtalelser

nærmest at drage den Konklusion, at det ærede Medlem kunde ønske, at hvis vi fik en Lov vedtagen i Stil med det her foreliggende Forslag, denne da burde være baseret paa Gensidighed, saaledes at vi ligefrem skulde slutte Konventioner med de vedkommende Lande, saa at Forholdet blev ens. Men for øvrigt skal jeg til, hvad det ærede Medlem før udtalte, sige, at det kan jo være meget rigtigt, at ethvert Land kan selv træffe sine Bestemmelser for sit eget Omraade, men helt ud slaar det dog ikke til. Et fremmed Land, f. Eks. Sverige, eller Finland, kan jo nemlig ikke træffe Bestemmelser, som blive gældende her i København, og hvis Overtrædelse, saafremt den foregaar her i København eller fra København, bliver strafbar. Det er noget, vi alle vide, hvordan man her i Landet er oversvømmet med Tilbud om Lotterisedler fra andre Lande. Skønt vi have en Lov, som forbyder Koligering for fremmede Lotterier, oversvømmes vi dog med Tilbud om Lotterisedler, uden at det hidtil har været muligt at værges sig tilstrækkeligt derimod.

Bramsen: Den højtærede Minister mente, at jeg skulde have taget Ordet for Overenskomster, Konventioner begrundede paa Gensidighed. Det er slet ikke Tilfældet. Jeg har kun gjort opmærksom paa, at man ikke burde forbyde Danske her fra København eller fra vort Land i det hele taget i et andet Land at drive Forretninger, som det er tilladt vedkommende Lands egne Borgere at drive. Der fordres aldeles ikke nogen Gensidighed. Men her i dette Forslag er det for hele Udlandets Vedkommende uden Hensyn til, om det der er tilladt eller ikke tilladt at drive denne Virksomhed, blevet forbudt danske Borgere at drive den. Jeg har faaet ud af den højtærede Ministers Udtalelser, at det, han egentlig vilde ramme, var, at man i Udlandet foretog sig noget, som i Udlandet selv var ulovligt. Men hans Forslag gaar langt, langt udover det.

Justitsministeren (Alberti): Jeg tror ikke, at det ærede Medlem har Ret i denne sin Betragtning. Det kan naturligvis være muligt, at der kan paavises et og andet Punkt, hvor dette Lovforslag gaar videre, men i det hele og store tror jeg ikke, at det ærede Medlem har Ret.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.